

Сатирична зброя Остапа Вишні

Остап Вишня. Це – літературний псевдонім видатного українського письменника, гумориста і сатирика. Справжнє ім'я і прізвище – Павло Михайлович Губенко.

Народився він 13 листопада 1889 року на хуторі Чечва, поблизу села Грунь Охтирського району Сумської області, в багатодітній сім'ї.

Час від часу письменник пригадував свій життєвий шлях.

Батько, син шевця з Лебедина, одружився у Чечві з дочкою місцевого селян-хліборобів. Він працював приказчиком у поміщиці.

«А взагалі батьки були нічого собі люди. Підходящі. За двадцять чотири роки спільного їхнього життя, як тоді казали, послав їм Господь усього тільки сімнадцятеро дітей, бо вміли вони молитися милосердному», – писав у своїй автобіографії.

Початкову освіту Павло Губенко здобув у Зіньківській,

Полтавській області, двокласній школі. У 1907 році закінчив Київську військово-фельдшерську школу.

Спочатку працював фельдшером у 168-му Миргородському полку, що знаходився у Києві, потім – у лікарні Південно-Західної залізниці. А наприкінці 1917 року перейшов на роботу в санітарну управу Міністерства шляхів Української Народної Республіки. У складі міністерства евакуювався в Кам'янець-Подільський. Там полишив медицину і став співпрацювати з редакцією газети «Народна воля». Свого першого фейлетона «Демократичні реформи Денікіна» Павло Губенко надрукував 2 листопада 1919 року в Кам'янець-Подільській газеті «Народна воля». Поява такої публікації під час громадянської війни свідчила про активну життєву позицію письменника.

На початку 1920 року Павло Губенко повернувся до Києва. Працював мовним редактором у видавництві «Книгоспілка». У жовтні того ж року був заарештований і позбавлений волі на 3 роки за співпрацю з есерівською газетою. Однак, за клопотанням члена Всеукраїнського Центрального Виконавчого комітету, письменника і громадянського діяча Василя Блакитного, його невдовзі звільнили із концтабору.

Після цього Павло Губенко працював у республіканській газеті «Вісті ВУЦВК». Був редактором мови й фейлетона. Разом з «Вістями» у Харкові видавалася газета «Селянська правда». В редакції цієї газети Павло Михайлович Губенко

В гостях у грунян Остап Вишня та Платон Воронько. 1952 р.

був відповідальним секретарем.

Працюючи в республіканських газетах «Вісті ВУЦВК» і «Селянська правда», видає свої перші збірки сатири та гумору.

Загалом перу Остапа Вишні належить близько двох з половиною тисяч гуморесок, нарисів, фейлетонів, памфлетів. Особливою популярністю користувалися «Мисливські усмішки» та «Вишневі усмішки».

У роки Великої Вітчизняної війни сатира письменника таврувала ворога, вселяла у наших людей віру в Перемогу. Згадаймо усмішку «Зенітка».

12 років Павло Михайлович працював у редакції українського сатиричного журналу «Перець»

Йому належать переклади українською мовою творів класиків сатири і гумору Миколи

Гоголя, Антона Чехова, Марка Твена, Ярослава Гашека.

Показове висловлювання письменника про себе: «Тільки правда була поводитирем у моєму житті. Я ніколи не зраджував правді».

Шановні читачі, жінки і чоловіки!

Я у пресі пропрацював більше 50 років. Друкувався у Всесоюзній газеті «Правда», в республіканських газетах «Радянська Україна», «Робітничій газеті», «Сільські вісті», «Ветеран України», підготував і видав ряд книжок.

Пропоную вашій увазі художньо-документальний нарис про видатного нашого земляка, українського письменника-гумориста «Сатирична зброя Остапа Вишні».

Олег Гончаров,
почесний журналіст України